Podatkowy Przegląd Tygodnia

#130

ECDP

business consulting

Doradztwo dla biznesu na światowym poziomie!

ECDP

business consulting

PODATKOWY PRZEGLĄD TYGODNIA

NUMER #130

4 maja 2021 r.

SPIS TREŚCI

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG 1
PODATKI BEZPOŚREDNIE 5
PODATEK AKCYZOWY 9
PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH 10
PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI 11

► PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. **Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 24.03.2021 r., sygn. akt I SA/Sz 64/21**

Pośrednictwo w leasingu a VAT

Spór dotyczył kwestii uprawnienia do skorzystania ze zwolnienia od opodatkowania VAT usług pośrednictwa w zakresie leasingu.

WSA potwierdził, że w zakresie usług leasingu, o których mowa w art. 43 ust. 15 ustawy o VAT mieszczą się również usługi pośrednictwa w świadczeniu usług leasingowych. Stanowią one odpłatne usługi podlegające opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy o VAT.

2. **Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27.04.2021 r., znak 0111-KDIB3-3.4012.82.2021.2.WR**

Miejsce opodatkowania usług logistyczno-magazynowych, a także obowiązek zawierania na fakturach dokumentujących te usługi adnotacji „odwrotne obciążenie"

Wnioskodawca będzie świadczył usługi logistyczno–magazynowe na rzecz podmiotu z siedzibą w Belgii. Na Wnioskodawcy będą spoczywać przede wszystkim obowiązki w zakresie: wyładunku towarów, sortowanie, sprawdzania ilości towarów i numerów partii, przechowywanie towarów, odbioru zamówień, pobierania i pakowania towarów, przygotowania do wysyłki, administracji związanej z wysyłką (np. wydruk odpowiednich dokumentów), inspekcji przedwysyłkowych, załadunku na pojazdy ciężarowe. W stosunku do nieruchomości, na której przechowywane są towary kontrahent Wnioskodawcy będzie miał jedynie ograniczone prawo wstępu do pomieszczeń w celu przeprowadzenia kontroli (np. liczby sztuk przechowywanych towarów). Uprawnienie to będzie wykonywane jedynie po uprzednim ustaleniu terminu z Wnioskodawcą. Magazyn stanowiący własność Wnioskodawcy, nie będzie wynajmowany ani wydzierżawiany. Wnioskodawca wykorzystaniem tego samego magazynu, będzie również przechowywał towary innych podmiotów.

Wnioskodawca powziął wątpliwość w zakresie miejsca opodatkowania usług świadczonych przez Wnioskodawcę, na rzecz podmiotu z siedzibą w Belgii, a także obowiązku zawarcia na fakturze dokumentującej te usługi adnotacji „odwrotne obciążenie".

Organ podatkowy zauważył, że usługi logistyczno-magazynowe w stosunku do towarów należących do kontrahenta Wnioskodawcy z siedzibą w Belgii świadczone przez Wnioskodawcę nie mają bezpośredniego związku z nieruchomością w rozumieniu art. 28e ustawy o VAT. Tym samym, do świadczonych usług logistyczno-magazynowych wyrobów gotowych nie znajdują zastosowania szczególne zasady ustalania miejsca świadczenia usług. W przedmiotowym przypadku dla ustalenia miejsca świadczenia usług logistyczno-magazynowych stanowiących przedmiot zapytania zastosowanie znajduje zasada wyrażona w art. 28b ust. 1 ustawy o VAT. Zgodnie z tą zasadą miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej. W konsekwencji, należy zgodzić się z Wnioskodawcą, że usługi logistyczno-magazynowe, świadczone na rzecz podmiotu z siedzibą w Belgii powinny być opodatkowane na terytorium Belgii, stosownie do obowiązujących w tym państwie przepisów. To kontrahent Wnioskodawcy posiadający siedzibę w Belgii jest podmiotem zobowiązanym do rozliczenia podatku od wartości dodanej na terytorium Belgii w związku z usługami nabywanymi od Wnioskodawcy. W konsekwencji na Wnioskodawcy spoczywa obowiązek zawarcia na fakturach dokumentujących świadczenie tej usługi adnotacji „odwrotne obciążenie."

3. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26.04.2021 r., znak 0111-KDIB3-1.4012.100.2021.4.ABU

Opodatkowanie sprzedaży samochodu osobowego wykupionego z leasingu

Wnioskodawca zawarł umowę leasingu operacyjnego na samochód osobowy na okres 36 miesięcy. Przekazanie samochodu na cele osobiste nastąpiło w momencie wykupu samochodu osobowego tj. 30 czerwca 2020 r. W zawiązku z wykupem samochodu osobowego po zakończeniu umowy leasingu nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego. Wnioskodawca wykupił pojazd z leasingu na cele prywatne bez wprowadzania faktury wykupu do kosztów firmy co skutkowało, że pojazd nie został wprowadzony jako środek trwały do

firmy. W najbliższym czasie Wnioskodawca zamierza dokonać sprzedaży powyższego pojazdu tj. ok miesiąca luty-marzec 2021 r.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą kwestii, czy przyszła sprzedaż samochodu osobowego, wykupionego po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego i przeznaczonego na cele prywatne będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Organ podatkowy stwierdził, że Wnioskodawca dokonując w przyszłości sprzedaży samochodu osobowego nie będzie działał w charakterze podatnika, a czynność ta nie będzie nosiła znamion działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy. Tym samym, Wnioskodawca będzie zbywać samochód, stanowiący jego majątek prywatny, korzystając z przysługującego mu prawa do rozporządzania własnym majątkiem. Skutkiem tego, zamierzona czynność nie będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

4. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23.04.2021 r., znak 0113-KDIPT1-2.4012.64.2021.2.KW

Brak obowiązku zastosowania oznaczenia GTU 13 do usług magazynowania stanowiących element kompleksowej usługi obsługi przesyłek

Wnioskodawca realizuje na rzecz swoich klientów usługi związane z obsługą handlingową i dokumentacyjną przesyłek lotniczych oraz transportem lotniczym i drogowym towarów. Usługi te obejmują transport, ale również szereg związanych z transportem czynności, które dotyczą obsługi towarów na magazynie. W zakres usług związanych z obsługą przesyłki (handling) i jej przygotowaniem do eksportu/importu wchodzić mogą: obsługa celna i obsługa dokumentacyjna związana z odprawą celną, obsługa towarów w magazynie polegająca na załadunku, wyładunku czy przygotowaniu przesyłek do transportu lotniczego. Odprawa celna towaru w większości przypadków jest realizowana przez podwykonawców. Również usługi związane z obsługą towarów na magazynie realizowane są przez podwykonawców, Wnioskodawca nie posiada własnego magazynu, w którym przesyłki są rozładowywane, przepakowywane lub odprawiane. Jednym z elementów usługi obsługi przesyłek jest konieczność przechowywania przesyłki przez jakiś czas (niezbędny do zrealizowania odprawy celnej i przekazania przesyłki do transportu lotniczego) na magazynie. Magazynowanie jest jednym z elementów usługi obsługi przesyłek, ze względu na fakt, że istnieje konieczność przechowywania na magazynie przesyłki przez jakiś czas niezbędny do zrealizowania odprawy celnej i przekazania przesyłki do transportu lotniczego. Klienci decydujący się na korzystanie z usług Wnioskodawcy nie kupują u Wnioskodawcy samej usługi magazynowania. Sama usługa magazynowania natomiast może znaleźć się w osobnej pozycji na fakturze lub załączniku do faktury, ponieważ faktura składa się z jednej lub kilku czy kilkunastu pozycji szczegółowo opisujących jakie elementy złożyły się na całość usługi po to, by Klient dokładnie wiedział co składa się na cenę tej usługi.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą kwestii czy usługi magazynowania powinny zostać oznaczone kodem GTU 13.

Organ podatkowy stwierdził, że usługi magazynowania wykonywane przez Wnioskodawcę stanowią integralną część usług związanych z obsługą handlingową. Wnioskodawca wykonuje je bowiem w związku z świadczeniem usług obsługi przesyłek. A zatem realizowane przez Wnioskodawcę w ramach zawartej umowy czynności stanowią kompleksowe świadczenie w sensie gospodarczym, które podlega opodatkowaniu według zasad właściwych dla świadczenia głównego jakim jest świadczenie usług handlingu przesyłek. W konsekwencji, Wnioskodawca nie jest zobowiązany w prowadzonej ewidencji dla celów podatku od towarów i usług do zastosowania oznaczenia GTU 13 do usług magazynowania stanowiących element kompleksowej usługi obsługi przesyłek.

PROCES LEGISLACYJNY

1. Objaśnienia podatkowe z dnia 23 kwietnia 2021 r. w zakresie pakietu rozwiązań „Slim VAT" oraz wybranych rozwiązań doprecyzowujących niektóre konstrukcje VAT wprowadzonych ustawą z 27 listopada 2020 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2419)

Slim VAT

Ministerstwo Finansów opublikowało objaśnienia podatkowe w zakresie pakietu rozwiązań „Slim VAT" oraz wybranych rozwiązań doprecyzowujących niektóre konstrukcje VAT wprowadzonych ostatnią nowelizacją ustawy o VAT.

W objaśnieniach omówione zostały następujące zmiany wprowadzone w ramach pakietu SLIM VAT wraz z podaniem praktycznych przykładów ich stosowania:

1. wydłużenie terminu na wywóz towarów z zachowaniem stawki 0% przy opodatkowaniu zaliczek z tytułu eksportu towarów z 2 miesięcy na 6 miesięcy,
2. wydłużenie terminu do odliczenia VAT naliczonego na bieżąco łącznie do 4 okresów rozliczeniowych, w przypadku rozliczeń VAT w okresach miesięcznych,
3. spójne kursy walut – dodanie opcjonalnego dla podatników rozwiązania o możliwości stosowania do określenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej przeliczania na złote zgodnie z zasadami przeliczania przychodu wynikającymi z przepisów o podatkach dochodowych,
4. wprowadzenie możliwości odliczania podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących nabycie usług noclegowych w celu ich odsprzedaży,
5. podwyższenie limitu na nieewidencjonowane prezenty o małej wartości z 10 zł do 20 zł oraz doprecyzowanie kwoty przyjmowanej dla tzw. ewidencjonowanych prezentów o małej wartości jako kwoty netto (bez podatku),
6. brak konieczności uzyskiwania potwierdzeń odbioru faktur korygujących in minus,
7. wprowadzenie do ustawy przepisu dotyczącego rozliczania korekt zwiększających cenę, zgodnie z którym w przypadku, gdy podstawa opodatkowania ulega zwiększeniu, korekty tej podstawy dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym zaistniała przyczyna zwiększenia podstawy opodatkowania.

Objaśnienia zawierają również informacje na temat sposobu stosowania przepisów dotyczących Wiążącej Informacji Stawkowej oraz mechanizmu podzielnej płatności, a także nowe zasady w zakresie opodatkowania zaliczek, jakie otrzymuje dostawca na poczet eksportu towarów w sytuacji, gdy w związku ze specyfiką dostawy termin wywozu towarów wykracza poza okres 6 miesięcy.

https://www.gov.pl/web/finanse/objasnienia-podatkowe-z-23-kwietnia-2021-r-w-zakresie-pakietu-rozwiazan-slim-vat-oraz-wybranych-rozwiazan-doprecyzowujacych-niektore-konstrukcje-vat-wprowadzonych-ustawa-z-27-listopada-2020-r-o-zmianie-ustawy-o-podatku-od-towarow-i-uslug-oraz-niektorych-innych-ustaw-dz-u-poz-2419

2. **Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej zmieniającego rozporządzenie w sprawie wystawiania faktur (numer z wykazu 353).**

Bilety jako faktury

Na podstawie aktualnie obowiązujących regulacji za fakturę uznaje się dokument potwierdzający przejazd autostradą płatną lub bilet jednorazowy dokumentujący przejazd na odległość nie mniejszą niż 50 km.

Opublikowany projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie wystawiania faktur znosi ten limit. Takie rozwiązanie, wprowadzone pod wpływem licznych postulatów ze strony środowiska przewoźników kolejowych i autobusowych pozwoli na odliczenia podatku naliczonego na podstawie biletu bez względu na ilość przejechanych kilometrów pod warunkiem wykazania związku zakupu biletu z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz zlikwiduje konieczność wystawiania faktur na żądania nabywcy biletu w przypadku przejazdu na odległość poniżej 50 km.

https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12346104/katalog/12783089#12783089

► PODATKI BEZPOŚREDNIE

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

PDOP

1. **Opinia zabezpieczająca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie sprzedaży nieruchomości nr DKP1.8011.19.2020 z 09.04.2021 r.**

Czynnością podlegającą ocenie jest dokonanie przez wnioskodawcę sprzedaży nieruchomości składającej się z prawa własności budynków, budowli i urządzeń wraz z prawem użytkowania wieczystego gruntów, w ten sposób, że Kupujący w 2020 r. nabędzie prawo własności biurowca wraz z prawem użytkowania wieczystego działki, na której posadowiony jest biurowiec, następnie, po opuszczeniu biurowca przez Wnioskodawcę, nabędzie prawo własności pozostałych budynków, budowli i urządzeń wraz z prawem użytkowania wieczystego

pozostałych działek "peryferyjnych". Biorąc pod uwagę, że od momentu zawarcia transakcji kupna-sprzedaży nieruchomości do momentu faktycznego przejęcia jej we władanie upłyną ponad 3 miesiące, strony transakcji uzgodniły, iż przedmiotowa transakcja zostanie przeprowadzona w następujący sposób:

- Kupujący nabędzie prawo własności biurowca wraz z prawem użytkowania wieczystego działki, na której posadowiony jest biurowiec w IV kw. 2020 r. W wyniku tej transakcji Wnioskodawca rozpocznie działania w celu opuszczenia biurowca oraz wypowie umowy najmu najemcom powierzchni biurowych w biurowcu.
- Kupujący nabędzie prawo własności pozostałych budynków, budowli i urządzeń wraz z prawem użytkowania wieczystego pozostałych działek "peryferyjnych" po opuszczeniu biurowca przez Wnioskodawcę i wydaniu przedmiotowego biurowca we władanie Kupującemu, czyli po 90 dniach, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano sprzedaży biurowca wraz z działką, na której posadowiony jest przedmiotowy biurowiec.

Oznacza to, że sprzedaż działek "peryferyjnych" nastąpi już w nowym roku podatkowym 2021.

Zdaniem Szefa Krajowej Administracji Skarbowej korzyścią podatkową, jaką osiągnie Wnioskodawca w analizowanej sprawie, będzie odsunięcie w czasie powstania zobowiązania podatkowego z tytułu sprzedaży nieruchomości, a co za tym idzie - obniżenie wysokości tego zobowiązania w związku z możliwością rozliczenia straty podatkowej z lat poprzednich w roku 2021. Gdyby bowiem Wnioskodawca dokonał sprzedaży całości nieruchomości w roku 2020, nie miałby możliwości rozliczenia straty podatkowej z lat poprzednich w całości, gdyż wysokość tej straty znacznie przekracza kwotę przewidzianą w art. 7 ust. 5 ustawy o PDOP. Nie ulega zatem wątpliwości, że Wnioskodawca uzyska korzyść podatkową w rozumieniu art. 3 pkt 18 Ordynacji podatkowej.

W ocenie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, sam fakt dążenia przez Wnioskodawcę do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za jak najwyższą cenę należy uznać za działanie racjonalne. Jednakże, wnioskodawca zdecydował się na zastrzeżenie, że wydanie nieruchomości Kupującemu nastąpi w terminie 90 dni, licząc od końca miesiąca, w którym zawarto umowę sprzedaży nieruchomości (tj. po czasie potrzebnym na opuszczenie biurowca), w sytuacji gdy - jak sam podkreśla - zbywane nieruchomości stanowią dla Wnioskodawcy majątek zbędny. Sprzedaż nieruchomości, które są zbędne z punktu widzenia prowadzonej działalności czy nie są rentowne (wysokie koszty utrzymania nieruchomości w dobrym stanie), należy uznać za działanie racjonalnego podmiotu. Jednakże, w ocenie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Wnioskodawca mógł ten cel osiągnąć bez podziału transakcji. Wobec tego, w świetle art. 119d Ordynacji podatkowej, należy uznać, że osiągnięcie korzyści podatkowej było jednym z głównych celów dokonania czynności.

Niemniej art. 7 ust. 5 ustawy o PDOP wprost wskazuje na możliwość rozliczenia straty podatkowej w kwocie, jaką ustalił Wnioskodawca. W ocenie Szafa KAS sposób realizacji transakcji sprzedaży nieruchomości w okolicznościach przedstawionych we Wniosku, nie pozostaje w sprzeczności z przedmiotem lub celem ww. przepisu.

Ponadto, w opinii Szefa KAS, pomimo że czynność została dokonana w głównej mierze w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, nie sposób uznać, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami nie zastosowałby takiego sposobu działania.

Podsumowując, stwierdzić należy, że czynność opisana we wniosku nie spełnia ustawowych kryteriów unikania opodatkowania.

2. **Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28.04.2021 r., znak: 0111-KDIB1-3.4010.92.2021.1.JKU**

Zakres zwolnienie podatkowego dochodu osiąganego ze Specjalnej Strefy Ekonomicznej

Wnioskodawca prowadzi swoją działalność między innymi na terenie Specjalnej Strefy Ekonomicznej na podstawie zezwolenia w zakresie działalności produkcyjnej, handlowej i usługowej w zakresie wyrobów wytwarzanych i usług świadczonych w związku z produkcją skrzyni hybrydowych. Działania inwestycyjne Wnioskodawcy doprowadziły już do zrealizowania warunków zezwolenia i rozpoczęcia produkcji skrzyni hybrydowych montowanych w samochodach. Niemniej jednak w związku z ciągłym rozwojem przedsiębiorstwa Wnioskodawcy oraz zapotrzebowaniem na skrzynie hybrydowe Wnioskodawca poniósł na terenie Strefy kolejne wydatki inwestycyjne polegające na nabyciu i uruchomieniu na terenie Strefy kolejnej linii produkcyjnej skrzyń hybrydowych do samochodów. Przedmiotowa linia produkcyjna powstała obok wskazanej już wyżej istniejącej linii produkcyjnej. Nowa linia zostanie uruchomiona w 2021 r. i produkowane na niej skrzynie biegów będą mieścić się w ramach PKWiU wskazanych w zezwoleniu.

Zdaniem Wnioskodawcy, prawidłowe jest stanowisko, zgodnie z którym cały dochód Wnioskodawcy uzyskany z działalności gospodarczej wskazanej w opisie zdarzenia przyszłego (działalności gospodarczej wskazanej w Zezwoleniu) będzie objęty zwolnieniem podatkowym o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT w ramach dostępnego dla Spółki limitu zwolnienia podatkowego.

Przepisy art. 17 ust. 1 pkt 34 oraz art. 17 ust. 4 ustawy o PDOP w żaden sposób nie uzależniają zastosowania do dochodów podatnika powyższego zwolnienia podatkowego od stwierdzenia, czy i w jakim zakresie dochody pochodzą z produkcji prowadzonej z wykorzystaniem środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wytworzonych lub nabytych w ramach realizacji danej inwestycji lub zaliczonych do tzw. wydatków kwalifikowanych na gruncie regulacji dotyczących specjalnych stref ekonomicznych. Powyższa konkluzja spójna jest z samą konstrukcją wydawanych zezwoleń, które wydawane są na podstawie i zgodnie z przepisami u.s.s.e. Zgodnie z przepisami zezwolenia te wydawane są na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie określonej działalności gospodarczej, w tym produkcji i sprzedaży określonych wyrobów wytworzonych lub usług świadczonych (określonych za pomocą kodów PKWIU) na terenie konkretnej strefy. Wprost więc wymieniają przedmiot działalności gospodarczej oraz miejsce tej działalności, których zezwolenie ma dotyczyć. W treści zezwolenia brak jest wskazania, że podatnik ma prawo prowadzić działalność gospodarczą na terenie strefy wyłącznie w związku z wykorzystaniem środków trwałych, które zostały nabyte w związku z wypełnieniem warunków prowadzenia działalności na terenie specjalnej strefy

ekonomicznej. Co więcej, konstrukcja przepisów strefowych nie odróżnia wydatków ponoszonych w ramach wypełnienia limitu inwestycyjnego wskazanego w zezwoleniu i po spełnieniu tego limitu. Jedynym wskazaniem, jakie w tym zakresie zawierają zezwolenia jest określenie jaki poziom wydatków inwestycyjnych jest maksymalnie brany pod uwagę przy ustalaniu wysokości zwolnienia podatkowego. Co więcej limit ten może być wyższy niż minimalna wartość nakładów inwestycyjnych przewidzianych w zezwoleniu. Innymi słowy zarówno przepisy u.s.s.e jak też treść zezwolenia wprost przewidują, że działalność gospodarcza na terenie strefy może być prowadzona także z wykorzystaniem aktywów nabytych lub wytworzonych po osiągnięciu warunków zezwolenia, wręcz wskazują, że prowadzona przez podatnika działalność na terenie strefy ekonomicznej może być następnie dalej rozwijana i do określonego, maksymalnego poziomu pomocy publicznej przysługują jej uprawnienia wynikające z zezwolenia.

W świetle powyższych regulacji podatkowych i przepisów u.s.s.e. nie ulega zatem wątpliwości, że przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie może prowadzić działalność gospodarczą na terenie strefy w ramach wskazanego w zezwoleniu zakresu i cały dochód ustalany łącznie z całej działalności prowadzonej przez podatnika na terenie strefy będzie korzystał ze zwolnienia podatkowego.

Organ zaakceptował to stanowisko.

3. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9.03.2021 r., sygn. akt II FSK 3178/18

Korekta kosztów nie wyklucza ulgi

Podatnik złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w związku z wątpliwościami dotyczącymi możliwości skorzystania przez spółkę z ulgi podatkowej na działalność badawczo-rozwojową, w tym momentu korygowania kosztów uzyskania przychodów. Spółka wskazała, że jednym z elementów jej działalności są badania i rozwój, które dotyczą rozwoju produktów, technologii ich produkcji, przechowywania. Działalność badawczo-rozwojowa prowadzona przez spółkę odpowiada definicji zawartej w art. 4a pkt 26,27,28 ustawy o PDOP. Spółka wskazała, że w toku prowadzenia prac badawczo-rozwojowych mogą się zdarzyć sytuacje, gdy już po skorzystaniu z ulgi za dany rok zostaną wystawione faktury korygujące (in plus lub in minus) dotyczące kosztów będących podstawą do obliczenia ulgi (tzw. koszty kwalifikowane). Zdaniem spółki w takiej sytuacji będzie istniała możliwość rozliczenia faktur korygujących, zgodnie z art. 15 ust. 4i ustawy o PDOP, czyli w dacie otrzymania faktury korygującej lub innego dokumentu potwierdzającego przyczynę korekty, z wyjątkiem sytuacji, gdy korekta jest spowodowana oczywistą pomyłką lub błędem rachunkowym.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodził Dyrektor KIS, który w wydanej interpretacji indywidualnej wskazał, że poniesione przez spółkę wydatki zaliczane na bieżąco do kosztów kwalifikowanych, a w okresie późniejszym zwrócone (skorygowane), powinny być korygowane z datą wstecz (korekta kosztów wstecz). Spółka otrzymując faktury korygujące w zakresie ulgi badawczo-rozwojowej, tj. uzyskując zwrot wydatków jest zobowiązana do skorygowania kosztów kwalifikowanych za okresy rozliczeniowe, w których poniosła wydatki na koszty

kwalifikowane. W konsekwencji uznał, na podstawie art. 18d ust. 5 ustawy o PDOP, że wyłączeniu z podstawy kalkulacji ulgi podlegają koszty kwalifikowane "zwrócone" podatnikowi w jakiejkolwiek formie.

Do stanowiska Dyrektora KIS nie przychylił się NSA. W wydanym worku wskazał on, że w przepisach dotyczących ulgi badawczo-rozwojowej brak jest jakichkolwiek regulacji dotyczących korygowania kosztów kwalifikowanych. W tej sytuacji w zakresie momentu korekty kosztów zastosowanie winien mieć przepis art. 15 ust. 4i ustawy o PDOP. W ocenie NSA obowiązek wyodrębnienia kosztów działalności badawczo-rozwojowej obejmuje również odzwierciedlenie rachunkowe dokonywanych korekt kosztów kwalifikowanych zarówno in minus, jak i in plus. Zatem obniżenie ulgi na działalność badawczo-rozwojową następuje nie poprzez globalne zestawienia kwot, ale poprzez precyzyjne zobrazowanie sposobu wydatkowania kosztów kwalifikowanych odpowiednio umniejszonych lub powiększonych na skutek np. otrzymanych faktur korygujących. Zdaniem NSA koszty kwalifikowane, aby zostały odliczone, nie mogą zostać zwrócone w jakiejkolwiek formie, chodzi zatem o wszelkiego rodzaju sytuacje, w której podatnik otrzymuje dofinansowanie (zwrot środków), które przeznacza na pokrycie kosztów kwalifikowanych, a nie o późniejsze korygowanie tych kosztów. Celem przepisu art. 18d ust. 5 ustawy o PDOP jest wyłączenie z podstawy obliczenia ulgi podatkowej wydatków pokrytych w sensie ekonomicznym z innych środków aniżeli środki własne podatnika.

PDOF

1. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27.04.2021 r., znak: 0115-KDIT3.4011.33.2021.2.KR

Wykup leasingowanego samochodu z przeznaczeniem na cele prywatne

Wnioskodawca zawarł umowę leasingową na samochód osobowy dla celów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Czynsze leasingowe księgowane są w kosztach działalności gospodarczej w kwocie brutto. W 2021 r. nastąpi zakończenie umowy leasingu i zgodnie z warunkami tej umowy leasingobiorcy po zakończeniu umowy przysługuje prawo wykupu przedmiotu leasingu. Możliwość nabycia wynika z umowy, ale jest odrębną czynnością. Wnioskodawca zamierza wykupić przedmiot leasingu (samochód) po zakończeniu umowy leasingu, ale nie wykorzystywać go w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, natomiast w momencie wykupu przeznaczyć go na cele osobiste, prywatne, niezwiązane z prowadzoną działalnością gospodarczą. W okresie późniejszym, jednak nie wcześniej niż przed upływem co najmniej sześciu miesięcy licząc od zakończenia miesiąca, w którym nastąpi moment wykupu, Wnioskodawca rozważać będzie również sprzedaż tego samochodu. Poniesiona tytułem nabycia opłata nie zostanie zaliczona do podatkowych kosztów uzyskania przychodów.

Organ zaakceptował stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym wykupienie samochodu po zakończeniu okresu umowy leasingu nie zmienia faktu, że zapłacone do czasu zakończenia umowy raty leasingowe stanowią koszty uzyskania przychodów. Będą one mogły stanowić

koszt uzyskania przychodów, jeżeli spełniały warunek celowości, wynikający z art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a między wydatkami a przychodem z prowadzonej działalności gospodarczej zachodził związek tego typu, że poniesienie wydatków miało wpływ na powstanie lub zwiększenie przychodu bądź na funkcjonowanie czy zabezpieczenie źródła przychodu. Ponadto, zdaniem Wnioskodawcy, w sytuacji, gdy zakupiony po zakończeniu umowy leasingu operacyjnego samochód nie będzie przez Wnioskodawcę wykorzystywany w działalności gospodarczej i nie zostanie zaliczony do składników majątku firmy, wymienionych w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychód uzyskany ze sprzedaży tego samochodu nie będzie stanowił przychodu z działalności gospodarczej. Przychód ze sprzedaży nie powstanie również, jeżeli zbycie samochodu osobowego będzie miało miejsce po upływie pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło jego nabycie. Po wykupie samochodu osobowego po zakończeniu leasingu operacyjnego i przekazaniu ww. samochodu na cele osobiste nie należy również korygować, zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 1 w związku z art. 23b ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, opłat leasingowych (naliczonych w trakcie trwania umowy leasingu), kiedy samochód służył prowadzonej działalności gospodarczej.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK AKCYZOWY

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

PROCES LEGISLACYJNY

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego

Projekt rozporządzenia powiela obecnie obowiązujące regulacje prawne zawarte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego. Ponadto, projekt rozporządzenia przewiduje wprowadzenie zmian, wynikających z wejścia w życie z Umowy między Rządem RP a Rządem USA o wzmocnionej współpracy obronnej, podpisanej w Warszawie dnia 15 sierpnia 2020 r.

Planowane jest wejście w życie rozporządzenia z dniem 1 lipca 2021 r.

https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12346006/katalog/12782593#12782593

► PODATEK OD CZYNNOŚCI CYWILNOPRAWNYCH

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.

► PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

WYROKI SĄDOWE I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3.03.2021 r., sygn. akt III FSK 999/21

Wartość budowli dla obliczenia podatku od nieruchomości nie uwzględnia odpisów amortyzacyjnych

Spółka przywołała art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o PIOL określający podstawę opodatkowania dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a następnie zwróciła się o potwierdzenie stanowiska, że w zakresie ustalenia wartości budowli całkowicie zamortyzowanej, należy rozumieć w ten sposób, iż jest nią wartość stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji na dzień 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego, uwzględniająca dotychczas poczynione odpisy amortyzacyjne od tejże budowli. Podatnik twierdził, iż w toku eksploatacji przedmiot opodatkowania podlega zużyciu, starzeniu i zazwyczaj spadkowi wartości. Dlatego też w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych podatnik nie otrzymuje już korzyści w postaci możliwości faktycznego obniżenia podatku dochodowego, dlatego nieuzasadnione byłoby obciążanie go podatkiem dochodowym od nieruchomości w takiej samej wysokości jak w okresie, gdy przedmiot opodatkowania podlegał amortyzacji w podatku dochodowym.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodził się organ podatkowy, który stwierdził, że podatnik nie może wedle własnego uznania ustalać podstawy podatkowania, gdyż stanowiłoby to obejście prawa w tym zakresie. W ocenie organu, uwzględniając literalne brzmienie art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o PiOL, wykluczona jest możliwość pomniejszenia podstawy opodatkowania o poczynione w trakcie użytkowania odpisy amortyzacyjne. Jak zaznaczono w wydanej interpretacji analizowany przepis jednoznacznie stanowi, że podstawą opodatkowania jest ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego wartość, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne.

Stanowisko podatnika zostało zaaprobowane przez sąd I instancji, który w wyroku stwierdził, że w odniesieniu do budowli całkowicie zamortyzowanych ustawodawca jednoznacznie przyjął,

że podstawą opodatkowania będzie ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Ustawodawca zdecydował się na wyróżnienie tej podkategorii budowli wprowadzając specyficzny i odmienny od budowli w trakcie amortyzacji moment ustalenia wartości budowli, jak również pominął w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych nakaz nieuwzględniania dokonanych odpisów amortyzacyjnych.

Odmienne stanowisko przyjął NSA. Zgodnie z wyrokiem NSA opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają także budowle w całości zamortyzowane. Wartość budowli po dokonaniu odpisów amortyzacyjnych mogłaby ulec znacznemu zmniejszeniu, a nawet wynieść 0 zł. Przyjęcie stanowiska nakazującego pomniejszanie wartości budowli (całkowicie zamortyzowanej) o odpisy amortyzacyjne prowadziłoby zatem do zmniejszenia wysokości podatku, bądź nieopodatkowania budowli. Dlatego też nie ma żadnych podstaw do uznania, że taki był cel ustawodawcy. Takie stanowisko prowadziłoby również do niczym nieuzasadnionego uprzywilejowania podatników, którzy dokonywali amortyzacji budowli, wobec podatników, którzy naliczali podatek według wartości rynkowej. W konsekwencji wyroku dla budowli całkowicie zamortyzowanych podstawę podatku od nieruchomości stanowi ich wartość dla obliczania amortyzacji z 1 stycznia roku ostatniego odpisu, niepomniejszona o wszystkie odpisy.

PROCES LEGISLACYJNY

Brak interesujących zagadnień z perspektywy Klientów.